

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 października roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł., Inspektorat w K., na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778), stwierdził że Z. O. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 318,95 zł, w tym z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za marzec 2014 roku w kwocie 246,95 zł oraz odsetki za zwłokę wynoszące 72,00 zł.

Jednocześnie na podstawie art. 23 ust. 1 ww. ustawy ZUS wskazał, że odsetki będą naliczane nadal do dnia zapłaty, włącznie z tym dniem, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że Z. O. jako płatnik składek nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ust. 1 ustawy systemowej - obliczania składek, potrącania ich z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy. Organ rentowy działając na podstawie art. 83 ust. powołanej ustawy określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne oraz zastrzegł także, że brak uregulowania określonego decyzją zobowiązania wraz z należnymi odsetkami za zwłokę w terminie miesiąca od otrzymania decyzji spowoduje przymusowe ściągnięcie należności w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej w trybie przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Do decyzji organ rentowy załączył szczegółowe zestawienie należności.

(decyzja wraz z załącznikiem – k. 17 – 19 akta ZUS)

Odwołanie od przedmiotowej decyzji, z dnia 30 listopada 2017 roku, złożył płatnik składek – Z. O., podnosząc że nie zgadza się z jej treścią. Wskazał, iż 13 października 2017 roku przesłał do organu rentowego kserokopie dowodu wpłaty z 15 kwietnia 2014 roku, który dotyczył spornego okresu.

(odwołanie – k. 2 – 3)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 15 grudnia 2017 roku, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ rentowy wskazał, że wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą do 21 marca 2014 roku i w tym okresie winien podlegać wszystkim ubezpieczeniom społecznym. Z. O. dokonał 15 kwietnia 2014 roku wpłaty w wysokości 270,40 zł na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego, w związku z powyższym powstała niedopłata na koncie płatnika na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, gdyż te składki nie zostały uiszczone. Tym samym, w ocenie organu rentowego, decyzja jest prawidłowa a wniosek o oddalenie odwołania uzasadniony.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6)

W piśmie procesowym z dnia 6 lutego 2018 roku wnioskodawca podkreślił, iż do 11 lutego 2014 roku był zobowiązany do odprowadzania składek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego, natomiast od 12 lutego 2014 roku obowiązek ten przejął bezpośrednio organ rentowy potrącając składki na ubezpieczenie zdrowotne od przyznanego świadczenia rentowego.

(pismo procesowe – k. 13)

W piśmie procesowym z 19 marca 2018 roku organ rentowy wyjaśnił, iż 1 kwietnia 2014 roku wnioskodawca drogą elektroniczną złożył deklarację dotyczącą wyrejestrowania płatnika składek. Jako datę wyrejestrowania wskazano 22

marca 2014 roku z uwagi na wykreślenie działalności z rejestru. W ocenie organu rentowego, skoro wnioskodawca do 22 marca 2014 roku prowadził działalność gospodarczą to za ten okres winien podlegać wszystkim ubezpieczeniom społecznym. W dniu 15 kwietnia 2014 roku Z. O. dokonał wpłaty jedynie na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego w wysokości 270,40 zł. Jednocześnie na koncie płatnika powstała niedopłata z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych. Składka na ubezpieczenie społeczne należna za marzec 2014 roku została wyliczona proporcjonalnie za 21 dni marca i wyniosła 246,95 zł.

(pismo procesowe – k. 27)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Wnioskodawca Z. O. prowadził działalność gospodarczą w formie spółki jawnej do 21 marca 2014 roku.

Zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej nastąpiło 22 marca 2014 roku.

Informacja dotycząca wyrejestrowania płatnika składek wpłynęła do organu rentowego 1 kwietnia 2014 roku. W przekazanej przez wnioskodawcę informacji znajdowały się dane dotyczące wyrejestrowania działalności, tj. daty 22 marca 2014 roku.

(wniosek o zmianę danych w rejestrze przedsiębiorców – k. 32 – 33, wyrejestrowanie płatnika składek – k. 28 – 29, oświadczenie wnioskodawcy – e – protokół rozprawy z dnia 14 marca 2018 roku – 00:01:04 – 00:03:20 – k. 26, płyta CD)

Na podstawie decyzji z dnia 17 kwietnia 2014 roku, wnioskodawcy zostało przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 12 lutego 2014 roku, tj. od zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego.

(decyzja – k. 17, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 16)

Wnioskodawca nie opłacił należnych składek na ubezpieczenia społeczne za marzec 2014 roku. W dniu 15 kwietnia dokonał wpłaty z tytułu składki na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego. Tym samym na koncie płatnika składek powstała niedopłata z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych. Składka na ubezpieczenie społeczne należna za marzec 2014 roku została wyliczona proporcjonalnie za 21 dni marca i wyniosła 246,95 zł.

(dowód wpłaty – k. 4, pismo procesowe organu rentowego – k. 27)

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których treści ani autentyczności strony nie kwestionowały.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 oraz art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778) obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu – podlegają m. in. osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na podstawie art. 13 ust. 4 powołanej ustawy osoby fizyczne prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Artykuł 11 ust. 2 ww. ustawy stanowi zaś, że dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi prowadzące pozarolniczą działalność (w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5).

Na podstawie art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (Dz. U. z 2017 r., poz. 1938) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Płatnik składek na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy systemowej płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników.

Stosownie do art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych na mocy art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy systemowej wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Natomiast, zgodnie z art. 9 ust. 4c osoby prowadzące pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, mające ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym do czasu ustalenia prawa do emerytury.

Z powyższego wynika, że wnioskodawca, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jest zobowiązany, do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w spornym okresie, w związku z czym powstało zadłużenie względem organu rentowego w wysokości określonej zaskarżoną decyzją, obejmujące również odsetki za zwłokę. W toku przeprowadzonego postępowania dowodowego ustalono, że Z. O. prowadził działalność gospodarczą do 22 marca 2014 roku. Zgodnie z powyższym organ rentowym dokonał proporcjonalnego wyliczenia składki za okres 21 dni z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, tj. za okres do 21 marca. Z. O. nie przedstawił natomiast żadnych dowodów na poparcie swych racji podważając jedynie zasadność jego obowiązku do uiszczenia składek z tytułu prowadzonej działalności za marzec 2014 roku. Tym samym, w przedmiotowej sprawie słuszne jest stanowisko przedstawione przez organ rentowym, bowiem na podstawie powyżej wskazanych przepisów, w spornym okresie wnioskodawca był zobowiązany do uiszczenia składek z tytułu ubezpieczenia społecznego. Nie ulega zatem wątpliwości, iż wnioskodawca nie dopełnił ciężących na nim obowiązków określonych w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Należy także podkreślić, iż to płatnik składek jest zobowiązany wykazać, czy wywiązał się z ciężących na nim zobowiązań oraz wskazać dowody na potwierdzenie swoich twierdzeń (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 16 stycznia 2013 roku, III AUa 435/12, Legalis nr: 733873).

Ponadto, nie zasługuje na uwzględnienie argumentacja przedstawiona przez odwołującego w zakresie zbiegu prawa do świadczeń ze względu na rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z obowiązkiem uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne. Wskazany powyżej art. 9 ust. 4c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych określa wprost, iż w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, mających jednocześnie ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, podlegają one obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Obowiązek ten trwa aż do ustalenia prawa do emerytury co w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k. p. c., oddalił odwołanie wnioskodawcy, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 99 w zw. z art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265) i zasądził od Z. O. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł., kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(K. J.)